

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9669 af 06/02/2009 (Gældende)

**Bortfald af forpligtelsen til at betale g-dage efter en fortolkning af reglerne
– medlemmet fik skriftlig opsigelse og modtog efter fratrædelsen
forsørgelse i form af sygeløn i henhold til gældende overenskomst**

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsmarkedets Ankenævn, j.nr. 5400079-08

Bortfald af forpligtelsen til at betale g-dage efter en fortolkning af reglerne – medlemmet fik skriftlig opsigelse og modtog efter fratrædelsen forsørgelse i form af sygeløn i henhold til gældende overenskomst

Resumé

M var fra den 6. december 2006 ansat på fuld tid som bogbinderassistent hos A, der i brev af 28. maj 2008 opsigte hende til fratræden den 27. juni 2008. Opsigelsen var begrundet med medlemmets meget lange sygefravær.

Arbejdsgiver betalte i henhold til den gældende grafiske overenskomst 2007-2010 sygeløn (normal løn på dagtid) til medlemmet til den 21. juli 2008.

A-kassen havde anmodet om 3 hele g-dage for den 22., 23. og 24. juli 2008, idet a-kassen først anså medlemmet for fratrådt den 21. juli 2008, som var sidste dag medlemmet var syg og modtog sygeløn.

Nævnet lagte vægt på, at ansættelsesforholdet var omfattet af den grafiske overenskomst 2007-2010 og på, at denne overenskomst i § 33 – 1 fastsætter, at når opsigelse er givet efter sygeperiodens indtræden, betaler virksomheden ifølge overenskomsten sygeløn til sygeperiodens ophør. Sammenholdt med bestemmelsen i § 33 – 2 i overenskomsten fremgik det, at sygelønnen skulle betales efter medlemmet var fratrådt.

Med denne bestemmelse i overenskomsten fandt nævnet, at medlemmet i henhold til opsigelsen fratrådte den 27. juni 2008 og at 1. og 2. ledighedsdag dermed skulle placeres den 30. juni og 1. juli 2008.

Nævnet fandt endvidere, at medlemmet ved modtagelse af sygeløn efter fratrædelsen den 27. juni 2008 var sikret forsørgelse, hvorfor der ud fra en fortolkning af reglerne om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag ikke samtidigt kunne kræves betaling for g-dage, da medlemmet dermed ville få dobbelt forsørgelse.

X A-kasse Den 6. februar 2009

X A-kasse har ved brev af 3. oktober 2008 bedt Arbejdsmarkedets Ankenævn om at træffe afgørelse i sagen om, hvorvidt A er forpligtet til at betale dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag i forbindelse med arbejdsophøret for M.

Sagen blev behandlet på møde den 5. februar 2009.

Nævnet traf følgende

A F G Ø R E L S E

Ankenævnet finder, at A ikke er forpligtet til at betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med M's fratræden som bogbinderassistent den 27. juni 2008.

Ankenævnet har ved afgørelsen lagt vægt på, at sygefravær i ansættelsesperioden efter § 1, stk. 4 i bekendtgørelsen om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag medfører, at den periode beskæftigelsen skal ligge i forlænges bagud fra sygefraværets start.

Nævnet har herefter lagt vægt på, at parterne er enige om, at M inden for de sidste 4 uger forud for sygefraværets start har været beskæftiget hos arbejdsgiver mindst svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Forpligtelsen for arbejdsgiver til at betale dagpengegødtgørelse er dermed som udgangspunkt indtrådt ved fratrædelsen.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at ansættelsesforholdet var omfattet af den grafiske overenskomst 2007-2010 og på, at denne overenskomst i § 33 – 1 fastsætter, at når opsigelse er givet efter sygeperiodens indtræden, betaler virksomheden ifølge overenskomsten sygeløn til sygeperiodens ophør. Sammenholdt med bestemmelsen i § 33 – 2 i overenskomsten fremgår det, at sygelønnen skal betales efter medlemmet er fratrådt.

Med denne bestemmelse i overenskomsten finder nævnet, at medlemmet i henhold til opsigelsen fratrådte den 27. juni 2008 og at 1. og 2. ledighedsdag dermed skal placeres den 30. juni og 1. juli 2008.

Nævnet finder endvidere, at medlemmet ved modtagelse af sygeløn efter fratrædelsen den 27. juni 2008 er sikret forsørgelse, hvorfor der ud fra en fortolkning af reglerne om dagpengegødtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag ikke samtidigt kan kræves betaling for g-dage, da medlemmet dermed ville få dobbelt forsørgelse.

Det er oplyst, at a-kassen har udbetalt dagpengegødtgørelse for de krævede ledighedsdage til M.

Afgørelsen er truffet med hjemmel i § 84 i arbejdsløshedsforsikringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007 om arbejdsløshedsforsikring m.v. og §§ 1, 6 og 11 i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens bekendtgørelse nr. 669 af 11. juli 2000 om dagpengegødtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, som ændret ved Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 491 af 12. juni 2003.

På ankenævnets vegne

FF

fuldmægtig

De kan læse om afgørelsens faktiske og retlige grundlag på de følgende sider.

Kopi til:

M

A

Arbejdsdirektoratet, kontor Y 4

Sagsforløb

Det fremgår af sagen, at M fra den 6. december 2006 var ansat på fuld tid som bogbinderassistent hos A, der i brev af 28. maj 2008 opsigte hende til fratræden den 27. juni 2008. Opsigelsen var begrundet med medlemmets meget lange sygefravær. Medlemmets sidste sygeperiode var fra den 17. november 2007 til den 21. juli 2008.

Det fremgår videre, at ansættelsesforholdet var omfattet af den grafiske overenskomst 2007-2010 og at arbejdsgiver i henhold til denne overenskomst betalte sygeløn til medlemmet til og med den 21. juli 2008. Efter sin fratræden rettede M henvendelse til X A-kasse om, at der ikke er udbetalt dagpengegødtgørelse i forbindelse med hendes arbejdsophør.

A-kassen har ved brev af 4. september 2008 anmodet arbejdsgiver om at udbetale 3 hele g-dage for den 22., 23. og 24. juli 2008 til medlemmet. Arbejdsgiver har på skema til a-kassen afkrydset, at medlemmet modtog sygedagpenge på g-dagene. Arbejdsgiver har endvidere i brev af 17. september 2008 til a-kassen anført, at medlemmet ikke modtog betaling for g-dage, da hun blev opsiget til fratræden den 27. juni 2008 og derefter i henhold til overenskomsten via sygelønnen modtog sygedagpenge.

Herefter har a-kassen ved brev af 3. oktober 2008 anmodet Arbejdsmarkedets Ankenævn om at træffe afgørelse om, hvorvidt arbejdsgiver er forpligtet til at betale dagpengegødtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag.

Det fremgår af sagen, at a-kassen har lagt ud for den manglende betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag til medlemmet.

Sekretariatet har hørt arbejdsgiveren vedrørende klagen samt bedt denne udfylde et spørgeskema. Arbejdsgiver har indsendt spørgeskema, hvoraf fremgår, at medlemmet var ansat på fuld tid, at beskæftigelseskravet var opfyldt, samt at medlemmet modtog sygedagpenge på g-dagene. Arbejdsgiver har endvidere indsendt specifikation af lønrefusion fra kommunens Dagpengeafsnit.

A-kassen har ligeledes indsendt udfyldt spørgeskema, hvoraf fremgår, at medlemmet var ansat på fuld tid, at beskæftigelseskravet var opfyldt, samt at der ikke forelå bortfaldsgrunde.

1. Regler

Lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007 om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 84. Til et medlem betaler arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag. Dagpengegodtgørelsen udgør pr. dag et beløb svarende til 7,4/37 af det højeste dagpengebeløb for en uge, jf. § 47, stk. 1, afrundet til nærmeste hele kronebeløb. Ved ledighed på 4 timer eller derunder betaler arbejdsgiveren en dagpengegodtgørelse svarende til halvdelen af det i 2. punktum omhandlede beløb. Ved ledighed på over 4 timer betaler arbejdsgiveren fuld dagpengegodtgørelse.

Stk. 2. Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, når medlemmet inden for de sidste 4 uger har været beskæftiget hos arbejdsgiveren svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Stk. 3. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse bortfalder,

- 1) hvis det godtgøres, at beskæftigelse påbegyndes den efterfølgende arbejdsdag, eller der modtages sygedagpenge eller afholdes ferie i tilslutning til arbejdsophøret,
- 2) hvis afskedigelsen væsentligst kan tilregnes medlemmet,
- 3) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendiggjort af strejke eller lockout på anden virksomhed, eller
- 4) hvis medlemmet har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse til samme person kan højst indtræde 16 gange i løbet af et kalenderår.

Stk. 5. Dagpengegodtgørelsen udbetales snarest muligt, dog senest ved virksomhedens 2. lønudbetaling efter medlemmets arbejdsophør, hjemsendelse m.v., eller efter medlemmets afgivelse af en erklæring på tro og love om kravet i stk. 3, nr. 1. Arbejdsgiveren kan senest 14 dage efter medlemmets afskedigelse, hjemsendelse m.v., anmode medlemmet om at afgive en erklæring efter 1. pkt. Medlemmets ret til dagpengegodtgørelse bortfalder, hvis erklæringen på tro og love ikke er afgivet til arbejdsgiveren senest 14 dage efter arbejdsgiverens anmodning.

Stk. 6. Hvis dagpengegodtgørelsen ikke betales rettidigt, jf. stk. 5, har arbejdsløshedskassen efter anmodning fra medlemmet pligt til at hjælpe med at få beløbet udbetalt hos arbejdsgiveren, hvis kassen finder, at medlemmet utvivlsomt har krav på dagpengegodtgørelsen. Arbejdsløshedskassen sender med henblik herpå en skriftlig begrundet anmodning til arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse inden 14 dage. Udbetaler arbejdsgiveren ikke dagpengegodtgørelsen inden udløbet af den anførte frist, og finder kassen fortsat, at kravet er berettiget, lægger kassen godtgørelsen ud til medlemmet. § 86 finder tilsvarende anvendelse på udlagt godtgørelse efter 3. pkt.

Stk. 7. Samtidig med udbetaling efter stk. 6, 3. pkt., fremsender arbejdsløshedskassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen, jf.

Stk. 8. Finder ankenævnet, at medlemmet er berettiget til dagpengegodtgørelse, skal arbejdsgiveren indbetale godtgørelsen til Arbejdsdirektoratet inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af ankenævnet.

Stk. 9. Tvivlsspørgsmål om ret til dagpengegodtgørelse kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

.....

Stk. 10. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-7 og kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter endvidere regler om betaling af gebyr for Arbejdsmarkedets Ankenævns og Arbejdsdirektoratets behandling af sager efter stk. 7 og 8.

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens bekendtgørelse nr. 669 af 11. juli 2000 om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, som ændret ved Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 491 af 12. juni 2003

§ 1. En arbejdsgiver skal betale et medlem af en a-kasse dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, hvis medlemmet

- 1) bliver ledigt som følge af afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende,
- 2) har været ansat som lønmodtager, og
- 3) har indtjent en løn i ansættelsen.

Stk. 2. Ved »G-dage« forstår i denne bekendtgørelse 1. og 2. ledighedsdag. Én "G-dag" er én ledighedsdag.

Stk. 3. En arbejdsgiver skal betale for G-dage, hvis medlemmet inden for de sidste 4 uger i alt har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i et omfang, der svarer til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger. Hvis et medlems arbejdstid ikke kan anses som kontrollabel, beregnes arbejdstiden i ugen efter reglerne herom i bekendtgørelse om supplerende dagpenge.

Stk. 4. Den periode, som beskæftigelsen skal ligge i, jf. stk. 3, forlænges bagud, hvis der i perioden er fravær f.eks. på grund af sygdom, ferie, overenskomstmæssige fridage, søgnehellidage, konflikt eller deltagelse i kursus som led i ansættelsen.

Stk. 5. En arbejdsgiver skal højst betale for en G-dag 16 gange til det samme medlem i et kalenderår. Heri medregnes betalinger for de gange, hvor arbejdsgiveren kun skal betale for en halv G-dag.

Stk. 6. Betaling for en G-dag er A-indkomst. Der skal ikke beregnes feriegodtgørelse, trækkes arbejdsmarkedsbidrag, ATP eller beløb til Den Særlige Pensionsopsparing af betalingen for en G-dag.

§ 2. Et medlems G-dage er de 2 første ordinære arbejdsdage, efter at medlemmet er fratrådt, hvis medlemmet har været i fuld beskæftigelse på dagen for fratrædelsen. Hvis medlemmet ikke har været i fuld beskæftigelse på denne dag og ikke har haft fuld overenskomstmæssig arbejdstid i kalenderugen, er dagen for fratrædelsen 1. ledighedsdag.

Bortfaldsgrunde m.v.

§ 6. En arbejdsgiver skal ikke betale for G-dage til et medlem, når

- 1) medlemmet inden ansættelsens ophør afslår et skriftligt tilbud om fortsat beskæftigelse svarende til overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår hos samme arbejdsgiver,
- 2) arbejdsgiveren er ude af stand til at betale på grund af konkurs eller betalingsstandsning,
- 3) afskedigelsen/arbejdsophøret væsentligst skyldes medlemmet,
- 4) arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendigt på grund af strejke eller lockout på en anden virksomhed,

- 5) arbejdsophøret skyldes force majeure,
- 6) medlemmet er i fuld beskæftigelse hos en anden arbejdsgiver på G-dagene,
- 7) medlemmet i tilslutning til ansættelsens ophør får sygedagpenge eller holder ferie på G-dagene,
- 8) medlemmet er tjenestemand og overgår til rådighedsløn,
- 9) medlemmet har været vikar i en orlovsstilling efter lov om børnepasningsorlov, hvis ansættelsen har været mindst 3 måneder, eller
- 10) medlemmet har været i beskæftigelse med offentligt tilskud til lønnen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. {...}

Manglende betaling

§ 11. Et medlems a-kasse skal hjælpe medlemmet med at få en arbejdsgiver til at betale for G-dage, hvis

- 1) arbejdsgiveren ikke betaler til tiden, jf. §§ 7 og 8,
- 2) medlemmet beder a-kassen om hjælp, og
- 3) a-kassen finder, at medlemmet uden tvivl har ret til betalingen.

Stk. 2. A-kassen sender herefter en begrundet anmodning til arbejdsgiveren om at betale til medlemmet inden 14 dage efter modtagelsen af anmodningen. Hvis arbejdsgiveren ikke betaler til tiden, og a-kassen fortsat mener, at kravet er berettiget, lægger a-kassen beløbet ud til medlemmet.

Stk. 3. Samtidig med at a-kassen lægger beløbet ud, sender a-kassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen. Ankenævnets afgørelse skal sendes til arbejdsgiveren, medlemmet, Arbejdsdirektoratet og a-kassen.

Stk. 4. Hvis en arbejdsgiver indbringer et tvivlsspørgsmål, jf. § 10, efter at a-kassen har lagt et beløb ud, skal klagen behandles sammen med Arbejdsmarkedets Ankenævns behandling af a-kassens indstilling.

Stk. 5. Finder Arbejdsmarkedets Ankenævn, at medlemmet har ret til betaling for G-dage, skal arbejdsgiveren betale beløbet til Arbejdsdirektoratet inden 4 uger efter modtagelsen af afgørelsen. Har direktoratet ikke fået beløbet til tiden, kan kravet sendes til Finansstyrelsen, der inddriver beløbet med tillæg af et gebyr til direktoratet og Finansstyrelsens omkostninger ved inddrivelsen.